Р Е Ш Е Н И Е
№ 42928

гр. София, 03.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов
ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Петър Савчев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8355** по описа за **2026** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началника на Отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, [населено място], чрез юриск. Й. Й., срещу Решение № 2108/12.06.2026 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 2-и състав по НАХД № 2578/2026 г.

В касационната жалба от касатора са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление. В с.з. касаторът се представлява от юриск. Й., която поддържа жалбата и претендира юриск. възнаграждение.

Ответникът – „КРИТО КОМЕРС“ ЕООД, се представлява в с.з. от юриск. И., която счита жалбата за неоснователна, претендира разноски.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Решение № 2108/12.06.2026 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 2-и състав по НАХД № 2578/2026 г. е отменено Наказателно постановление № 817176-F800640/06.03.2025 г., издадено от началник на отдел "Оперативни дейности" – С., Дирекция "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" в Централно управление (ЦУ) на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 от Данъчно – осигурителен процесуален кодекс (ДОПК) на „МАКСИМА Б.“, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 52233,47 лева (петдесет и две хиляди двеста тридесет и три лева и 47 стотинки) за нарушение на чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република Б. (Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г.), вр. чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъществения контрол, касационната инстанция намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на актосъставителя и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Извършен е обстоен анализ на съответната правна уредба, относима към установените факти по делото. Съгласно относимата разпоредба на чл. 127и, ал. 4 ДОПК, „при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на трета страна и завършва на територията на страната, след приключване на митническия режим и вдигане на стоката вносителят декларира данни за превоза на стоката преди продължаване на превоза на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането й на мястото на получаване/разтоварване. Когато получателят е различно от вносителя лице, потвърждаването на получаването/разтоварването на стоката се извършва от получателя“. Съответстваща е и подзаконовата нормативна уредба, обективирана в Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република Б. /Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г./, чл. 11, ал. 1, според която: „при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на трета страна и завършва на територията на страната, след приключване на митническия режим и вдигане на стоката вносителят декларира данни за превоза на стоката преди продължаване на превоза на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 5 по реда на чл. 48“. По делото е установено от обективна страна извършването на превоз на стока с висок фискален риск. Разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. предвижда, че при извършване на фискален контрол, когато органът по приходите установи, че не е спазен редът по чл. 8 -12 от Наредбата, У. се издава служебно, като номерът на протокола за фискален контрол се счита за У.. Правилно се приема в процесното решение, че с процесното наказателно постановление, наказващият орган е

приложил неправилно материалния закон, обуславящо незаконосъобразността му, което е преценено като основание за отмяната му. Действително, налице е неяснота в механизма и датата на извършване на нарушението. Неоснователни са възраженията на касатора, че неправилното посочване е техническа грешка, която не се отразява на правилността на акта. Тази неяснота в АУАН и в АУАН във всички случаи представлява съществено проц. нарушение, поради нарушение правото на защита на наказаното лице. Споделя се и извода за липса на пропорционалоност на наказанието, което е прекомерно високо с оглед на малкия период на забавяне при декларирането и води до извод за „маловажност“ на нарушението.

Процесното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

От ответника се претендират разноски по списък и същите следва да бъдат присъдени в размер на 100 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2108/12.06.2026 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 2-и състав по НАХД № 2578/2026 г.;

ОСЪЖДА ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ на НАП да заплати на„МАКСИМА Б.“, ЕИК[ЕИК], сума в размер на 100 /сто/ евро, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: